

ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสในระหว่างการแต่งงาน

1.1 สิทธิในทรัพย์สิน

ในระหว่างการแต่งงานคู่สมรสมีสิทธิทุกอย่างในทรัพย์สินที่เป็นของตน ไม่ว่าจะทรัพย์สินที่เป็นของตน ไม่ว่าจะทรัพย์สินนั้นจะเป็นทรัพย์สินร่วมกัน (Felleseie) หรือเป็นทรัพย์สินส่วนตัว (særeie) หรือทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่มีมาตั้งแต่ก่อนแต่งงานหรือเป็นทรัพย์สินที่มีหลังจากแต่งงานแล้ว ดังนั้นทั้งคู่สมรสจึงมีสิทธิในการที่จะใช้หรือขายทรัพย์สินที่เป็นของตน ในขณะที่เดียวกันแต่ละฝ่ายไม่มีสิทธิใดๆในทรัพย์สินที่เป็นของอีกฝ่าย แต่มีข้อยกเว้นเรื่องบ้านที่อยู่อาศัย พร้อมทั้งของใช้ในบ้านและสิ่งของที่เป็นของลูกอยู่ว่า ไม่ว่าจะคู่สมรสคนใดเป็นเจ้าของบ้านหรือเป็นคนเช่าบ้าน หากไม่ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากอีกฝ่าย คู่สมรสไม่มีสิทธิที่จะขาย จำนอง หรือทำสัญญาเช่าหรือยกเลิกลัญญาเช่าบ้านที่เป็นที่อยู่อาศัยของทั้งสอง อย่างเช่นคน นอกจากนั้นคู่สมรสยังไม่มีสิทธิที่จะขาย จำนองหรือให้คนอื่นเช่าสิ่งของที่เป็นของใช้ในบ้านรวมทั้งสิ่งของที่เป็นของลูกหากไม่มีการยินยอมจากอีกฝ่าย

ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอม คู่สมรสอีกฝ่ายมีสิทธิที่จะยื่นเรื่องถึงศาลได้ ข้อยกเว้นที่ได้ระบุไว้เบื้องต้นจะมีผลจนถึงเมื่อได้มีการแบ่งทรัพย์สินสิ้นสุดลงระหว่างคู่สมรส หากบ้านและของใช้ในบ้านเป็น særeie ข้อยกเว้นนี้จะมีผลจนถึงเมื่อได้มีการแยกกันอยู่ระหว่างคู่สมรสทั้งสองคน

1.2 ทรัพย์สินที่คู่สมรสทั้งสองครอบครองด้วยกัน (særeie)

คู่สมรสสามารถทำสัญญาระหว่างกันเอง ได้ว่าทรัพย์สินชิ้นใดเป็นทรัพย์สินที่ทั้งสองครอบครองด้วยกัน แต่ก็มีสิ่งของบางชิ้นที่ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่คู่สมรสครอบครองด้วยกันถึงแม้ว่าจะไม่มีข้อตกลงระหว่างคู่สมรสก็ตาม อย่างเช่นสิ่งของที่คู่สมรสได้รับเป็นของขวัญด้วยกัน หรือสิ่งของที่ทั้งสองคนได้ซื้อหรือออกค่าใช้จ่ายด้วยกัน เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินที่คู่สมรสครอบครองด้วยกัน ทั้งสองคนจะมีสิทธิในส่วนที่เป็นของตน แต่เกี่ยวกับบ้านที่เป็นที่อยู่อาศัยพร้อมทั้งของใช้ในบ้านและสิ่งของที่เป็นของลูกคู่สมรสไม่มีสิทธิที่จะขายหรือให้คนอื่นเช่าสิ่งของเหล่านี้ได้ หากไม่มีการยินยอมจากอีกฝ่ายดังที่ระบุไว้ที่ข้อ 1.1

1.3 หนี้สิน

หนี้สินที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สร้างจะอยู่ในความรับผิดชอบของผู้สร้างเพียงผู้เดียวและจะไม่เป็นภาระหรือมีผลต่อคู่สมรสอีกฝ่าย

1.4 ความรับผิดชอบในครอบครัว

คู่สมรสมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบครอบครัวและค่าใช้จ่ายต่างๆในครอบครัวด้วยกัน คู่สมรสสามารถช่วยแบ่งเบาภาระในครอบครัวโดยการออกค่าใช้จ่ายต่างๆในครอบครัวหรือโดยการเลี้ยงลูกและดูแลงานบ้านต่างๆ ขึ้นและแต่คู่สมรสทั้งสองคน ตามกฎหมายการดูแลงานบ้านมีความสำคัญเช่นเดียวกันกับการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายต่างๆในครอบครัว คู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะเรียกร้องเงินจากอีกฝ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวได้ ในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งไม่ช่วยแบ่งเบาภาระใดๆในครอบครัว ศาลสามารถตัดสินให้ฝ่ายนั้นจ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งให้กับอีกฝ่ายได้

1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน

คู่สมรสมีสิทธิที่จะขอข้อมูลที่แสดงฐานะการเงินของแต่ละฝ่าย ทั้งสองมีสิทธินี้จนถึงเมื่อได้มีการแบ่งทรัพย์สินกันเรียบร้อยแล้วหลังจากที่มีการแยกกันอยู่หรือการหย่าร้างกันระหว่างทั้งสองคน

2.0 ข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2.1 ข้อตกลงว่าทรัพย์สินที่คู่สมรสมีเป็นทรัพย์สินร่วมกัน (Felleseie) หรือเป็นทรัพย์สินส่วนตัว (særeie) จะมีความสำคัญเมื่อมีการหย่าร้างกันระหว่างคู่สมรส

2.2 ทรัพย์สินร่วมกัน (Felleseie)

หากไม่มีข้อตกลงใดๆระหว่างคู่สมรส ทรัพย์สินที่แต่ละฝ่ายมีถือว่าเป็น (Felleseie) ถึงแม้ว่าทรัพย์สินที่แต่ละฝ่ายมีจะกลายเป็นทรัพย์สินร่วมกัน แต่คู่สมรสก็ยังมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นอยู่ เมื่อมีการหย่าร้างกันทรัพย์สินเป็น Felleseie จะถูกแบ่งให้ทั้งสองฝ่ายเท่ากันหลังจากที่ได้หักหนี้สินแล้ว

ตามเดิมแล้วเมื่อมีการหย่าร้างกันทรัพย์สินที่เป็น Felleseie จะถูกแบ่งให้คู่สมรสเท่ากันหลังจากที่ได้ชำระหนี้สินแล้ว แต่ก็ยังมีข้อยกเว้นอยู่คือ skjevdeling ซึ่งคู่สมรสสามารถเรียกร้องที่จะไม่แบ่งครึ่งทรัพย์สินที่ตนมีตั้งแต่ก่อนแต่งงาน หรือทรัพย์สินที่ได้รับเป็นมรดกหรือของขวัญที่ได้รับจากคนอื่นหลังจากแต่งงานแล้ว

2.3 ทรัพย์สินส่วนตัว (særeie)

นอกจาก Felleseie แล้ว คู่สมรสสามารถทำสัญญาระหว่างกันเองได้ว่าทรัพย์สินชิ้นใดเป็น særeie ทรัพย์สินที่เป็น særeie จะไม่ถูกแบ่งให้คู่สมรสอีกฝ่ายเมื่อมีการหย่าร้างกัน

เกี่ยวกับ særeie คู่สมรสต้องทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมด้วยพยานสองคน ที่ต้องลงลายมือชื่อพร้อมกัน

ผู้มอบของขวัญและผู้ยกมรดกให้คู่สมรสมีสิทธิที่จะกำหนดว่าของขวัญนั้นเป็น særeie ของผู้รับคนเดียว หากของนั้นเป็นมรดกจะต้องมีการกำหนดอยู่ในพินัยกรรมหากเป็นของขวัญมอบจะต้องบอกกับผู้รับในขณะที่มอบของนั้นว่ามอบให้ผู้รับคนเดียว

3.0 การแยกกันอยู่และการหย่าร้าง

3.1 Mekling

คู่สมรสที่มีบุตรด้วยกันและบุตรมีอายุต่ำกว่า 16 ปี จะต้องมีการพูดคุยตกลงกันเกี่ยวกับความรับผิดชอบเรื่องลูกก่อน (mekling) ก่อนที่จะสามารถแยกกันอยู่ได้และก่อนหย่าร้างกันเช่นทำการตกลงกันว่าลูกจะอยู่กับใคร

หลังจากที่มีการตกลงกันเรียบร้อยแล้ว คู่สมรสจะได้รับใบ meklingattest ซึ่งเป็นเอกสารยืนยันว่าได้มีการตกลงกัน หากตกลงกันไม่ได้คู่สมรสจะได้รับใบที่ยืนยันว่าได้มีการพยายามที่จะตกลงกัน คู่สมรสจะต้องมีใบ meklingattest เพื่อที่จะได้รับการอนุมัติให้แยกกันอยู่ได้

3.2 การแยกกันอยู่ (separasjon)

คู่สมรสที่ไม่ต้องการอยู่ด้วยกันเป็นสามีภรรยาอีกต่อไป สามารถยื่นเรื่องขอแยกกันอยู่ได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากคู่สมรสอีกฝ่ายก่อน และไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผลในการยื่นเรื่องขอแยกกันอยู่ สอบถามขอใบคำร้องขอแยกกันอยู่ได้ที่ fylkesmannen และส่งคำร้องไปยัง fylkesmannen ที่คู่สมรสอยู่

3.3 การหย่าร้าง (skilsmisse)

คู่สมรสสามารถยื่นเรื่องคำร้องขอหย่าได้หลังจากที่ทั้งสองคนได้แยกกันอยู่อย่างน้อยเป็นเวลาหนึ่งปีแล้ว หรือหลังจากที่ทั้งสองไม่ได้อยู่ด้วยกันอย่างสามีภรรยาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อยสองปี

คู่สมรสฝ่ายหนึ่งสามารถยื่นคำร้องขอหย่าได้โดยที่ไม่ได้ มีการแยกกันอยู่ในกรณีที่อีกฝ่ายพยายามที่จะทำร้ายหรือพยายามที่จะฆ่าอีกฝ่ายและลูก ในกรณีนี้หากยื่นเรื่องขอหย่าคู่สมรสจะต้องยื่นเรื่องภายในเวลาที่กำหนดแต่กรณีนี้จะใช้เวลานานกว่าเรื่องจะได้ขึ้นศาล

3.4 การแยกกันอยู่และการหย่าร้างจะมีผลตั้งแต่วันที่ได้รับการอนุมัติจาก fylkesmannen หรือตั้งแต่วันที่รับคำตัดสินจากศาล คู่สมรสไม่สามารถจดทะเบียนสมรสใหม่ได้จนกว่าจะได้จดทะเบียนหย่าเรียบร้อยแล้ว

4.0 การแบ่งทรัพย์สิน

4.1 คู่สมรสมีสิทธิกำหนดเองได้ว่าจะแบ่งทรัพย์สินกันเมื่อไหร่และอย่างไร หากตกลงกันไม่ได้ จะมีการใช้กฎหมายแรงงาน ekteskaploven ในการแบ่งทรัพย์สิน

คู่สมรสสามารถเรียกร้องขอแบ่งทรัพย์สินได้ตั้งแต่วันที่ได้รับการอนุมัติให้แยกกันอยู่หรือตั้งแต่ได้รับอนุมัติการหย่า

ทรัพย์สินที่จะแบ่งกันเป็นทรัพย์สินที่ทั้งสองมี ณ **kjæringstidspunktet** ซึ่งหมายถึงวันที่ยื่นเรื่องขอแยกกันอยู่หรือขอหย่าถึง **fylkesmannen** หรือตั้งแต่วันที่ทั้งสองไม่ได้อยู่กินเป็นสามีภรรยาแล้ว

ผลกำไรและหนี้สินที่สร้างหลังจาก **kjæringstidspunktet** จะไม่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการแบ่งทรัพย์สิน

4.2 การแบ่งทรัพย์สิน

ตามกฎหมายแรงงานแบ่งงาน ทรัพย์สินที่คู่สมรสมีร่วมกัน (**felleseie**) จะถูกแบ่งเท่ากันหลังจากที่ได้หักหนี้สินแล้ว

คู่สมรสสามารถตกลงกันเองในเรื่องการรับผิดชอบหนี้สิน คู่สมรสอาจจะสร้างหนี้ด้วยกัน และรับผิดชอบใช้หนี้ด้วยกัน หรือฝ่ายหนึ่งอาจจะรับผิดชอบใช้หนี้คนเดียวทั้งหมด หรือคู่สมรสฝ่ายหนึ่งอาจจะเป็นคนทำสัญญากันเจ้าหน้าที่ แต่คู่สมรสทั้งสองคนสามารถตกลง ระหว่างกันเองที่จะช่วยกันรับผิดชอบใช้หนี้นั้นด้วยกัน คู่สมรสที่ทำสัญญากันเจ้าหน้าที่และรับผิดชอบใช้หนี้จะได้หักหนี้ทั้งหมดและคู่สมรสอีกฝ่ายจะไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้

4.3 ตามเดิมแล้วทรัพย์สินของคู่สมรสจะถูกแบ่งเท่าๆกัน แต่มีกรณีและสิ่งของที่ยกเว้นอยู่ดังเช่น สิ่งของส่วนตัว เช่นเสื้อผ้าเครื่องประดับ หรือเงินบำนาญ

4.4 Skjevdeling

คู่สมรสมีสิทธิเรียกร้องที่จะไม่แบ่งทรัพย์สินที่ตนมีมาก่อนแต่งงาน หรือมรดกและของขวัญที่ได้รับจากคนอื่น คู่สมรสที่เรียกร้องขอ **Skjevdeling** จะต้องมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ายังมีสิ่งของนั้นอยู่ สิ่งของนี้จะคำนวณเป็นมูลค่า ซึ่งหลังจากที่ได้หักหนี้สินแล้วที่คู่สมรสจะสามารถเรียกร้องไม่แบ่งกับคู่สมรสอีกฝ่ายได้

4.5 Særeie

ทรัพย์สินที่เป็น **særeie** จะไม่ถูกแบ่งระหว่างคู่สมรส หากคู่สมรสได้ใช้ทรัพย์สินที่เป็น **felleseie** เพื่อผลประโยชน์ของทรัพย์สินที่เป็น **særeie** ของตนคู่สมรสอีกฝ่ายสามารถที่จะเรียกร้องค่าทดแทนได้หลังจากหักหนี้สินแล้ว

4.6 คู่สมรสสามารถที่จะเรียกร้องครอบครองบ้านที่เป็นที่อยู่อาศัยของทั้งสองและของใช้ในบ้าน พิจารณาตามความจำเป็นของบุตรและคู่สมรส ตามปกติคู่สมรสที่มีบุตรอยู่ในความดูแลจะมีสิทธิอีกฝ่าย แต่หากว่าบ้านนั้นเป็นบ้านที่คู่สมรสได้รับเป็นมรดกหรือเป็นของขวัญจากครอบครัวและญาติของตน คู่สมรสอีกฝ่ายไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องบ้านนั้นได้

ถึงแม้ว่าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะได้ครอบครองบ้าง แต่คู่สมรสอีกฝ่ายก็มีสิทธิที่จะขออยู่อาศัยในบ้านนั้น ซึ่งพิจารณาตามความจำเป็นของบุตรและคู่สมรส สิทธินี้อาจจะมีเวลากำหนดเช่นคู่สมรสมีสิทธิอยู่บ้านนั้นได้จนกว่าบุตรจะย้ายออกจากบ้าน

คู่สมรสที่ครอบครองบ้านมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าเช่าบ้านจากคู่สมรสอีกฝ่ายได้ สิ่งของที่คู่สมรสไม่ต้องการจะเก็บไว้ทั้งสองคนสามารถเรียกร้องขายสิ่งของเหล่านั้นได้

4.7 ในระหว่างการแยกกันอยู่และจนกว่าจะมีการแบ่งทรัพย์สินกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว คู่สมรสจะเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เป็นสิ่งของของตน หากเป็นสิ่งของที่คู่สมรสมีเป็น **særeie** คู่สมรสจะออกค่าใช้จ่ายด้วยกัน

5.0 เรื่องอื่น ๆ

5.1 เงินค่าเลี้ยงดู

คู่สมรสอาจจะต้องจ่ายเงินค่าเลี้ยงดูลูกให้กับคู่สมรสอีกฝ่าย คู่สมรสสามารถตกลงระหว่างกันเองได้เกี่ยวกับเงินค่าเลี้ยงดูนี้ หากตกลงกันไม่ได้ คู่สมรสสามารถยื่นเรื่องถึงศาลได้

เวลาในการจ่ายเงินค่าเลี้ยงดูถูกกำหนดไว้ได้ถึงสามปี แต่ในบางกรณีอาจจะกำหนดเวลานานกว่าสามปี สิทธิในเงินค่าเลี้ยงดูจะหมดลงเมื่อคู่สมรสที่รับเงินค่าเลี้ยงดูแต่งงานใหม่

5.2 คู่สมรสสามารถที่จะขอให้ศาลตัดสินเรื่องการแยกกันอยู่ชั่วคราว สิทธิในเงินค่าเลี้ยงดูและสิทธิในการใช้บ้านและของใช้ในบ้าน

5.3 คู่สมรสสามารถที่จะตกลงระหว่างกันเองเกี่ยวกับการแบ่งทรัพย์สิน หรืออาจจะใช้ศาลช่วยในการแบ่งทรัพย์สิน